

tiets Advarsel ikke ophører, kan Politiet foranledige Indgangsdøren forsegle og Skiltet, hvor saadant er anbragt, fjernet.

§ 38.

Værten i en Beværtning eller et Gæstgiveri og de, der gaa ham til Haande, maa ikke nægte Politiet Adgang til de til Forretningen hørende Lokaler eller Rum.

§ 39.

I Sager mod næringsdrivende eller Foreningsværter, anlagte ifølge denne Lov, kan ingen unddrage sig Vidnepligt under Henviisning til det ham muligt paahvilende Ansvar efter § 20, 2det Stykke, § 30, 3die Stykke, eller § 33, 2det Stykke, saafremt det af Undersøgelsesdommeren til Retsprotokollen er betydet ham, at saadant Ansvar ikke vil blive rejst.

Afgift.

§ 40.

Den i Næringsloven af 29. December 1857 § 72 og Lov af 2. Juli 1870 § 3 samt Lov af 1. April 1871 fastsatte Brændevinsafgift forandres saaledes, at den fremtidig paahviler enhver, der er berettiget til at forhandle eller udskænke nogen stærk Drik. Afgiftens laveste og højeste Beløb saavel for Udskænkning som for Handel fastsættes til henholdsvis 5 og 400 Kr. aarlig; det i Næringslovens § 72 fastsatte Delingsforhold mellem Statskassen og vedkommende kommunale Kasser kommer til Anvendelse paa den Del af Afgiften, der ikke overskrider 40 Kr. Afgiften fastsættes for 3 Aar ad Gangen — for Landets Vedkommende af Amtsraadet og for Københavns og Købstædernes Vedkommende af Kommunalbestyrelsen — under Hensyn til Næringsens Omfang og Betydning, og saaledes, at Fastsættelsen enten sker for hver enkelt Handel, Beværtning og Gæstgiveri, eller ved at Forretningerne inddeles i Grupper.

§ 41.

Senest 5 Aar efter denne Lovs Ikrafttræden forelægger Indenrigsministeren til Afløsning af den nugældende Afgift paa Udskænkning af Brændevin Forslag til Lov om Afgift paa Udskænkning af stærke Drikke.

Kapitel IX.

Næringsrettens Ophør.

§ 42.

Retten til at drive Beværtning eller Gæstgiveri forbydes, naar den næringsdrivende dømmes til Strafarbejde, eller naar han for Betleri eller Løsgængereri eller for de i Straffelovens § 182 og 23de og 26de Kapitel ommeldte Forbrydelser eller efter midlertidig Lov af 1. April 1911 § 1, jfr. Straffelovens § 203, §§ 4, 5 og 6 dømmes til mindst Fængsel paa Vand og Brød eller Tvangsarbejde eller i to Maanedes til Fængsel paa sædvanlig Fangekost.